

Van: Bewoners Commissie Mariënstein

Inzake: bezorgdheid inzake inbreilocatie De Duif/Hofdijk

Vorige week interviewde ik voor de Uitkijkpost Theo Velseboer. Theo is geboren in 1945. Toen was Heiloo nog maar een dorpje met amper 9000 inwoners, waar de kolenboer en de bakker nog langs de deur kwamen. Die tijd is voorbij, dat snap ik, de bevolking groeit, huizen zijn nodig, maar in onze tijd gaat het wel heel erg snel. Misschien te. Dat licht ik toe.

Ik kwam in 2011 in Heiloo wonen en sinds die tijd zijn er maar liefst vier wijken bijgebouwd en binnenkort volgt nummer vijf. En, als het aan sommige politici ligt, misschien wel zes. Ik doel dan natuurlijk op het volbouwen van het postzegelveld, waar voorheen De Hofdijk school stond. Die werd in 2017 ontmanteld en dat leverde iets moois op.

In een versnelde evolutie ontstond er op het postzegelveldje een prachtige symbiose van oude en jonge bomen, bosschages, speelgras en bloemen. En ook vogels, vleermuizen, egels, eenden, ganzen, je kunt ze er allemaal vinden. Zelfs mensen. Spelende kinderen, elke dag weer, sporters, paddenstoelenzoekers, bloemenplukkers, volwassenen met hun hond. Elke dag lopen er vele hondenuitlaters, jong en oud, die lange tijd met elkaar babbelen en lachen terwijl hun honden rondrennen en genieten van de ruimte. Blijkbaar heeft het veldje in die zeven jaren dus niet alleen een esthetische functie, maar ondertussen ook een belangrijke sociale functie gekregen. En dat is onbetaalbaar.

Maar er doemen zwarte wolken op. Negentig, honderd huizen, las ik in de krant. En dan hebben ze het nog niet eens over de 100 auto's die daarbij horen. En de ontsluiting. Wegen, parkeerplaatsen. En natuurlijk ook nog een nieuwe school met een schoolplein en nog meer auto's.

Onrust. Daarom hebben wij de bewoners commissie Mariënstein opgericht. Zeer bezorgde bewoners die in het kader van burgerparticipatie willen meedenken in eventuele plannen, doelen, intenties en locaties.

Maar daar gaat het mis. Er zijn aan de keukentafel gesprekken geweest met buurtregisseurs. Daarbij werd ons iedere keer weer verzekerd ons absoluut geen zorgen te maken, want er waren geen vastomlijnde plannen. Toch moeten we regelmatig in de krant, via het internet of via andere geïnteresseerden, vernemen dat er wel degelijk links en rechts ontwikkelingen zijn aangaande onze inbreilocatie. En daar worden we dus moe van, nee, we worden boos.

Daarom hebben we eind 2023 een brief gestuurd naar het college. In de antwoordbrief werd duidelijk gesteld dat we ons voorlopig géén zorgen hoefden te maken. Er werd nog geen onderzoek gedaan naar de locatie. Echter nu blijkt dat het college al een half jaar vóór de antwoordbrief opdracht heeft gegeven voor een studie naar de mogelijkheden van een vernieuwde school en woningen op de locatie. Hee, hier klopt iets niet.

Wij zijn blij dat de heer Engelsman namens Heiloo 2000 niet alleen aandacht voor ons verhaal heeft, maar ook interesse heeft getoond in de ontwikkeling van de wijk. Dank daarvoor. Hij heeft ons ook geadviseerd om hier te komen inspreken.

Begrijp me niet verkeerd. Wij zijn niet tegen bouwen. Als oud-Pabo docent begrijp ik de absolute noodzaak van goed onderwijs in een veilige ruimte, maar daar gaat het hier niet om. Natuurlijk mag die school er komen. Maar het gaat ons om burgerparticipatie. Lanceer geen plan zonder dat uw burgers daarvan op de hoogte zijn. Daardoor verliezen zij het vertrouwen in de politiek.

Afsluitend: in onze buurt wonen veel mensen die prima in staat zijn om mee te denken in het proces. Meedenken, zoals het ook bedoeld is in de nieuwe omgevingswet. Niet alleen over het hoe, maar vooral ook over het wat. De genoemde aantallen (90 tot 100 woningen) zijn bijna grootstedelijk voor een dergelijke postzegel. Ook is de wijk Mariënstein al ruim voorzien van sociale woningbouw. Waarom een wijk als Mariënstein vol plempen met nog meer sociale huurwoningen en het ruim opgezette Zandzoom volbouwen met grote dure woningen voor Amsterdammers? Ligt in Zandzoom nu niet juist een uitgelezen kans voor sociale huurwoningen?

Dan kan onze mooie buurt leefbaar en vooral gezellig ruim blijven met de Hofdijkpostzegel als ontmoetingspunt waar iedereen elke dag van kan en mag genieten.

Dus: voor u gaat plannen, praat eerst met de mensen om wie het gaat. En niet achteraf, want dat leidt tot onbegrip, boosheid en, dat is misschien wel het belangrijkste: tegenwerking.

Robin Raven (namens Bewoners Commissie Mariënstein)